

Udviklingen i de færøske banker er blevet fulgt tæt af Finanstilsynet siden 1992, bl.a. blev der fra 15. marts 1993 krævet særlige indberetninger fra Færøbanken, kvartalsregnskaber og daglige likviditetsoversigter.

Tilsynet med pengeinstitutter foregår dels ved inspektion af institutterne, dels ved overvågning af institutterne i perioderne mellem tilsynets inspektioner. Det sidstnævnte baseres dels på de periodiske indberetninger fra institutterne, herunder årsregnskab og revisionsprotokoller, dels på lovgivningens krav om særindberetninger.

Tilsynets inspektionsprogram fastlægges for et år ad gangen med mulighed for efterfølgende revision. Det fremgår af beretningen, at der allerede fra starten af 1993 var planlagt ekstraordinære undersøgelser både af Færøbanken og Sjóvinnubanken i eftersommeren 1993. Begge banker var som bekendt blevet undersøgt i eftersommeren 1992. Der blev sidst i juni 1993 indkaldt materiale til brug for undersøgelserne, da planlagte undersøgelser kræver et længere forarbejde.

Undersøgelsen i Færøbanken fandt sted fra den 13. til 21. september 1993 og undersøgelsen i Sjóvinnubanken fra den 13. til 23. september 1993. Finanstilsynet kan naturligvis ikke aftale sig ud af sin lovpligtige tilsynspligt. Det, der var aftalt, jf. 26. maj-brevet fra Finanstilsynet til Finansministeriet, vedrørte ikke Finanstilsynets almindelige undersøgelsesvirksomhed, men alene forberedelsen af samtalerne den 28. maj med Færøerne.

Der er i øvrigt ikke nogen forbindelse mellem 26. maj-brevet og telefonsamtalen den 22. april mellem Finanstilsynets daværende direktør og finansministeren. Når Nationalbanken stillede en likviditetsgaranti, var der efter Finanstilsynets opfattelse grundlag for at give dispensation for likviditetskravet, hvis dette skulle have vist sig at blive nødvendigt.

Jeg vil gerne fremhæve, at der gennem de senere år er gennemført en række foranstaltninger, som har bidraget til at gøre Finanstilsynets arbejdsgange og tilsynslovgivning bedre, og jeg har i mit talepapir til PØ-udvalget, der er sendt over, detaljeret redegjort for dette.

For det første er der vedrørende Finanstilsynets organisation gennemført forbedringer i ansvars- og kompetencefordelingen. For det andet har Finanstilsynet fået tilført flere ressourcer, og der er via lovgivning gennemført en lang række moderniseringer af tilsynsredskaberne.

For det tredje er den tidligere færøske banklov fra 1930 blevet afløst af en mere tidsvarende lovgivning i juli 1993 på Færøerne. For det fjerde er et lovforslag på trapperne, og det tilvejebringer et bedre beredskab til at håndtere pengeinstitutkrisen.

Det er min konklusion, at der siden 1992-93 såvel i Danmark som på Færøerne er gennemført vigtige forbedringer af tilsynsredskaberne. Finanstilsynet har endvidere siden de mange bankkriser, der var dagens virkelighed i begyndelsen af 1990'erne, skærpet påpasseligheden i deres arbejde. Der er således efter regeringens vurdering ikke behov for at foretage nye store omorganiseringer i Finanstilsynet.

Men jeg og Økonomiministeriet vil nøje overveje de forhold, som beretningen belyser, og tage de fornødne skridt. Jeg har bl.a. i sinde at klargøre procedurerne for tilsynets involvering i situationer, der ligger uden for den sædvanlige tilsynsvirksomhed.

Den færøske banksag blev løst rigtigt, men der har været fodfejl undervejs. Den rigtige løsning afspejler sig i, at den færøske økonomi nu er i god gænge, men man skal passe på ikke at skabe økonomisk ubalance igen. Ingen forestiller sig dog, at det går lige så galt en gang til. Færingerne har nok også lært af erfaringerne.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

På regeringens vegne førte jeg en serie forhandlinger med det færøske landsstyre under krisen i 1993. Jeg vedkender mig naturligvis fuldt ud mit ansvar for håndteringen af den opgave. Det overordnede hensyn, jeg havde hele vejen igennem, var at medvirke til, at krisen ikke blev endnu værre eller kom ud af kontrol i forskellige kritiske faser. Derfor må også jeg beklage, at den struktur, den organisationsform for de danske myndigheders håndtering, som regeringen havde ansvaret for, ikke var tilfredsstillende og specielt ikke var det, da aktiebyttet foregik i marts 1993.

Jeg forstår udmærket kritikken, når den nu fremføres i lyset af undersøgelseskommissionens beretning, som afdækker, at grundlaget ikke var dækkende og korrekt for aktiebyttet. Men det er vigtigt at understrege, at beslutningsgrundlaget var det samme for den danske regering og for det færøske landsstyre.

Det er så blevet kritiseret, at regeringen i midten af marts 1993 pressede kraftigt på for en afklaring om aktiebyttet. Det er imidlertid her vigtigt at minde om, hvordan situationen blev